

Mahkemece isabetli olarak ispat yükünün ödeme savunmasında bulunan davalı tarafa ait olduğu kabul edilmiştir. Bu doğrultuda davalı tarafça ücret bordrosu ve banka yoluyla yapılan ödemelerin dava ve takip konusu yapılan faturaların tarihlerinden önceki tarihlere ait olduğu henüz faturası kesilmemiş ve verilmemiş bir hizmet nedeniyle önceden ödeme yapılmasının hayatın olağan akışına ve muhasebe tekniğine açıkça aykırı olduğu ödemelerin davalının doktor ile yaptığı hizmet sözleşmesi kapsamında doktorluk hizmetinin hak edişi nedeniyle ilgilinin kişisel banka hesabına yapıldığı ve bu nedenle davacıya yapılmış fatura karşılığı ödeme olmadıkları gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

İlgili Yasa hükmüne göre taraflardan birinin ikrarının geçerli olduğu ve o taraf aleyhine delil teşkil edeceği belirtilmiş ancak ikrarın tanımı yapılmamıştır. Öğretideki tanımlamalara göre ise ikrar görülmekte olan bir davada taraflardan birinin diğer tarafça ileri sürülen ve kendisi aleyhine hukuki sonuç doğurabilecek nitelik taşıyan maddi vakıanın doğruluğunu kabul etmesidir. Yargıtay uygulamasında da ikrara bu anlam yüklenmektedir.

İkrardan söz edilebilmesi için bir tarafın bir vakıa ileri sürmüş olması diğer tarafın da bu vakıanın doğru olduğunu bildirmesi gerekir. İkrarın konusu ancak karşı tarafın ileri sürdüğü vakıalar olabilir. Bir tarafın kendisinin ileri sürdüğü bir vakıanın doğruluğunu bildirmesi ikrar niteliği taşımayacağı gibi karşı tarafın ileri sürdüğü hukuki sebepler de ikrara konu olamazlar.